

Ilya & Emilia Kabakov:

Ilya and Emilia Kabakov worked together as an artist duo in their Long Island, New York home from 1989 until Ilya's passing in May 2023 at the age of 89.

The Kabakovs are best known for their ambitious total installations—autonomous "sets" installed in museum halls, comprising architectural elements and paintings. Surrounding their visitors with visual and auditory stimuli, they furnish them with a direct, unmediated experience with another reality, largely drawn from everyday life in the post-Stalinist Soviet Union.

Ilya Kabakov, considered the father of Russian conceptual art, was born in 1933 in Dnipropetrovsk, FSU (now Dnipro, Ukraine). From the very outset of his career, he explored the individual's social status in the complex reality of a totalitarian regime which restricts personal freedom. Artistic practice in this context is imbued with a sweeping utopian spirit, as a refuge from everyday life.

The installations created by Kabakov later on in collaboration with his wife Emilia (also born in Dnipropetrovsk, in 1945), narrate situations of domination and oppression, reflecting the failure of Communist Utopia. They raise fundamental questions about the status of past traditions in a revolutionary society, the power of artistic values to influence the individual's life and their chances to survive in the race to the future. As allegorical capsules, these questions surpass the realms of art, and are addressed to all human beings.

Emilia, a pianist by profession, emigrated from the Soviet Union in 1973, settled in New York, and worked as a curator and an

Expo - Tomorrow We Fly

Ilya și Emilia Kabakov au lucrat împreună ca un duo de artiști în casa lor din Long Island, New York, din 1989 până la moartea lui Ilya, în mai 2023, la vârsta de 89 de ani.

Soții Kabakov sunt cunoscuți mai ales pentru ambițioasele lor instalații totale - "seturi" autonome instalate în săli de muzeu, cuprinzând elemente arhitecturale și picturi. Înconjurându-și vizitatorii cu stimuli vizuali și auditivi, acestea le oferă o experiență directă, nemijlocită, cu o altă realitate, în mare parte extrasă din viața de zi cu zi din Uniunea Sovietică post-stalinistă.

Ilya Kabakov, considerat părintele artei conceptuale rusești, s-a născut în 1933 în Dnipropetrovsk, FSU (în prezent Dnipro, Ucraina). Încă de la începutul carierei sale, el a explorat statutul social al individului în realitatea complexă a unui regim totalitar care limitează libertatea personală. Practica artistică în acest context este impregnată de un spirit utopic radical, ca un refugiu din viața de zi cu zi.

Instalațiile create de Kabakov mai târziu, în colaborare cu soția sa Emilia (născută și ea la Dnipropetrovsk, în 1945), narrează situații de dominație și opresiune, reflectând eșecul utopiei comuniste. Ele ridică întrebări fundamentale cu privire la statutul tradițiilor din trecut într-o societate revoluționară, la puterea valorilor artistice de a influența viața individului și la șansele de supraviețuire în cursa spre viitor. Ca niște capsule alegorice, aceste întrebări depășesc sfera artei și se adresează tuturor ființelor umane.

Emilia, pianistă de profesie, a emigrat din Uniunea Sovietică în 1973, s-a stabilit la New York și a lucrat ca curator și consultant în domeniul artei. Ilya a trăit în Uniunea

art consultant. Ilya lived in the Soviet Union until 1987, the year he first travelled to the West at the age of 54. Since 1989 he has been creating in collaboration with Emilia. They married in 1992.

Until the early 1990s, artists in the Soviet Union were obliged to create exclusively in the official style of Socialist Realism, which was introduced back in the days of Stalin's regime in the early 1930s. Between 1955 and 1987 Kabakov earned a livelihood illustrating children's books in the sanctioned official style. Simultaneously, he worked secretly in his Moscow attic as an "unofficial" artist and was a key figure in the underground Moscow Conceptual Circle that formed in the beginning of the 1970s. His early works were albums that combined illustration and text, centered on fictitious characters from Ilya's imagination. The ideas formulated in these albums served as a point of departure for the installations he created later along the way with Emilia, and installation became the central medium of the Kabakovs' work in the West.

The transition from illustration and painting to installation gave rise to immersive environments that engulf the viewer, enabling complete absorption in the experience and a mental transition to an imaginary reality. The immediate reference point of these conceptual installations is indeed the Soviet utopia and its dissolution, but at the same time they touch on universal human themes. Using humor and irony and oscillating between banality and pathos and between routine and dream, the theatrical scenes staged in them elicit a profound human response.

Sovietică până în 1987, anul în care a călătorit pentru prima dată în Occident, la vârsta de 54 de ani. Din 1989, el creează în colaborare cu Emilia. S-au căsătorit în 1992.

Până la începutul anilor 1990, artiștii din Uniunea Sovietică au fost obligați să creeze exclusiv în stilul oficial al realismului socialist, care a fost introdus încă din timpul regimului lui Stalin, la începutul anilor 1930. Între 1955 și 1987, Kabakov și-a câștigat existența ilustrând cărți pentru copii în stilul oficial sancționat. În același timp, el a lucrat în secret în mansarda sa din Moscova ca artist "neoficial" și a fost o figură cheie în Cercul Conceptual Moscovei subterane care s-a format la începutul anilor 1970. Primele sale lucrări au fost albume care combinau ilustrația și textul, centrate pe personaje fictive din imaginația lui Ilya. Ideile formulate în aceste albume au servit drept punct de plecare pentru instalațiile pe care le-a creat mai târziu, de-a lungul timpului, împreună cu Emilia, iar instalația a devenit mediul central al activității lui Kabakovs în Occident.

Tranziția de la ilustrație și pictură la instalație a dat naștere unor medii imersive care înghit privitorul, permițând o absorbție completă în experiență și o tranziție mentală către o realitate imaginară. Punctul de referință imediat al acestor instalații conceptuale este, într-adevăr, utopia sovietică și disoluția acesteia, dar, în același timp, ele ating teme umane universale. Folosind umorul și ironia și oscilând între banalitate și patetism și între rutină și vis, scenele teatrale puse în scenă în cadrul acestora provoacă un răspuns uman profund.

Flying

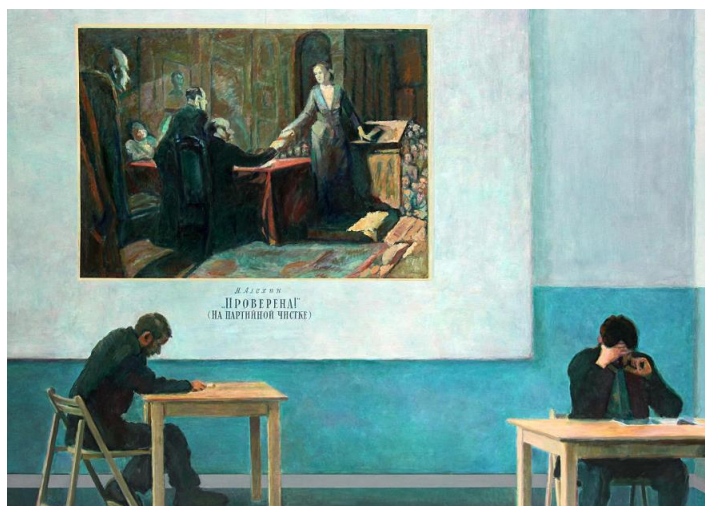
2022 Oil on canvas Private collection

This monumental work resembles paintings by the 16th century Old Masters, who sought to evoke a sense of awe and wonder in the viewer facing religious or historical themes. The painting's content is in itself deceptive: generic figures hovering in the sky over some city, in an undefined past. It is a typical Kabakovian situation, bringing conflicting emotions into a festive scene, at once disconcerting and haunting. The painting calls upon the viewers to fill in the information gaps using their imagination—a well-known trick employed in art works created under a regime that suppresses individual freedoms. Metaphorical flight is the immediate possibility of escape—but why is everyone flying, and to where? Is that coveted destination good or bad? These complex questions remain open, drawing the viewer into the dreamer's consciousness. Three white "cracks" are marked in the center of the composition—a tribute to the metaphysical ideas of Russian Suprematism and a reminder that this is a painting, and not a mirror of reality or a faithful representation of it. According to Kabakov*, the picture is never complete and it is made of fragments of reality and imagination.

Zburător

2022 Ulei pe pânză Colecție particulară

Această lucrare monumentală se aseamănă cu picturile vechilor maeștri din secolul al XVI-lea, care căutau să evoce un sentiment de uimire și mirare privitorului confruntat cu teme religioase sau istorice. Conținutul picturii este în sine înșelător: figuri generice care plutesc pe cer deasupra unui oraș oarecare, într-un trecut nedefinit. Este o situație tipic Kabakoviană, care aduce emoții contradictorii într-o scenă festivă, în același timp deconcertantă și obsedantă. Tabloul invită privitorii să umple golurile de informații cu ajutorul imaginației, un truc bine cunoscut în operele de artă create sub un regim care suprimă libertățile individuale. Zborul metaforic reprezintă posibilitatea imediată de evadare - dar de ce zboară toată lumea și încotro? Este bună sau rea această destinație râvnită? Aceste întrebări complexe rămân deschise, atrăgând privitorul în conștiința visătorului. Trei "crăpături" albe sunt marcate în centrul compoziției - un tribut adus ideilor metafizice ale suprematismului rusesc și un memento că aceasta este o pictură, și nu o oglindă a realității sau o reprezentare fidelă a acesteia. Potrivit lui Kabakov*, tabloul nu este niciodată complet și este alcătuit din fragmente de realitate și imaginație.

VIA MAX TZINMAN

Traducere AG

SAGA 2023

